

Küllerimizi Savurdum

– GüLBeYaZ · 09 Aralık 2012

Küllerimizi Savurdum Mürekkeple yazılmadı bu şiir Kah gecenin karanlığıyla
Kah hüznümün buza çalan ayazıyla
Döküldü satırlara kederim.

Bir yusufçuk öpsün dudaklarımdan,
Ve mühürlensin kalbim.
Aşkla üşüyen sol yanıma versem ateşe,
Ya da çarmığa gersem,
Biter mi bu sancı?

Çocukluğu gasp edilmiş bir devşirme gibiyim,
Anlayamazsın beni!
Evcilleştirmeye çalışıyorum içimdeki nefreti.

Gecenin en acımasız saatlerinde,
İki gibi mesela yada üç,
Gözlerim tavana yüzünü çiziyor,
Siliyor, Çiziyor,
Siliyor, Çiziyor,
Böyle böyle sabahı ediyorum.
Unutacağım diyorum,
Yalan olduğunu bile bile,
Unutacağım!

Hep aynı şeyleri söylüyor şarkılar,
Şiirlerde yazılanlar hep aynı,
Aşk ayrılık ve acı!
Ve gölgeleri,
Ayrılığın, hüznün ve anıların,
Ayrılmıyorlar yanı başımdan,
Senden vefalı çıktılar.

Aşk diye bağırma bastığım,
Gecelerimi zindana,
Gündüzlerimi harman yerine çeviren,

Aslını parçaladığın aşkımızın,

Nüshasını veriyorum ateşe,

Ah canına yandığım!

Küllerimizi savurdum Erciyes'in zirvesine. g.sarıoğlu ikibinonikinin/onikinciayının/dokuzuncugünü
erciyenin/sırtlarında ...